

ВЕРЕСЕНЬ 2020/2021 р.

1

# ВЕСЕЛКА

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ





Леся Пилип'юк

## Я уже школяр

Світло, радісно довкола!  
Щебетливі, мов пташки,  
Разом з вереснем до школи  
Йдуть веселі першачки.  
У дворі цвітуть жоржини,  
Квітне рута на осонні.  
Біля стежки – кущ калини,  
І стоїть, мов сторож, сонях.  
Одягну нову сорочку,  
Ось мій ранець і «Буквар»,  
Прощавай, наш дитсадочку!  
Йду до школи. Я – школяр!

Микола Сингаївський

## Найдзвінкіше слово

Наче з поля чи з лугівки,  
У розповні літа  
Чую голос перепілки  
З чебреців чи жита.

То говорить поле хлібне,  
Луг, трава шовкова...  
Найдзвінкіше слово рідне,  
Найрідніша мова.



Леся Пилип'юк

## Дбайливий Баранець

Посадив Баранець  
Біля стежки ялівець.  
І тепер йому щоранку  
Воду носить він у дзбанку.

На обкладинці журналу  
твір української художниці  
Єви Бісс – «Букет».



## Знову до школи

У Словаччині приблизно 693 тисяч учнів 2 вересня повернулося за шкільні парти – почався 2020/2021 навчальний рік. На його початку відбувся коронавірус У школах були прийняті гігієнічні заходи, щоб запобігти цій хворобі.

Із загального числа учнів майже 498 тисяч з основних шкіл, з цього понад 59 тисяч першокласників.

Учні увійшли у брами 2074 основних шкіл, 433 середніх фахових шкіл, 219 гімназій,

198 консерваторій та у 16 спортивних середніх шкіл.

У Пряшеві відкрились усі школи, які належать під управу міста – 12 основних шкіл, 20 дитсадків, три основні мистецькі школи та Центри дозвілля.

(р)

Ірина Мацко

## ФАНТАЗЕР

Цілий день сиджу малюю,  
Що? Не знаю, фантазую.  
Малював я теплохід,  
Вийшов дивний всюдихід.

Змайстрував літак хотів,  
В мене вийшов він без крил.  
Як зліпив із глини дім  
Ні дверей, ні вікон в нім.

Киці вуса підстригав,  
Та спустила дике: – Няв!  
Я не знаю, що ж робити?  
Хочу вміти все зробити!

Запитав поради в Татка,  
Він сказав: – Почни спочатку!

Андрій М'ястківський

## Киця прокидається

Киця прокидається –  
Лапками вмивається;  
Квітка прокидається –  
Росами вмивається;

Сонце прокидається –  
Хмаркою вмивається.  
Ну а ми з сестричкою  
Вмиваємось водичкою.

*«Нема нічого більш божественного, як виховання.  
Тільки завдяки вихованню людина робиться справжньою людиною»*

(Грецький філософ Платон).

# Чи знаєте ви, що...



Юрій Шкрумеляк

## Молитва за рідну мову

Боже, Отче милостивий,  
Ти нам дав ту мову красну,  
Поміж мовами найкращу,  
Нашу рідну, нашу власну.

За препишні тії скарби,  
Що в тій рідній мові скриті,  
Зволь від нас, Могутній Творче,  
Вдяку щирую приймати.

І прийми сердечну просьбу,  
Що до Тебе шлемо, Боже:  
Хай ніхто вже тої мови  
Відібрати в нас не зможе.

Поможи, Небес Владико,  
Хай буде по Твоїй Волі,  
Щоб та мова гомоніла  
Вільно в хаті, в церкві, в школі.



Найбільший національний стяг урочисто підняли під час церемонії відкриття меморіалу та з нагоди Дня Державного Прапора України на Печерських пагорбах Києва в ніч на неділю, 23 серпня. Флагшток споруджений на символічному місці. З Печерських пагорбів Державний Прапор України буде видно з багатьох місць столиці: і вдень, і вночі (завдяки елементам підсвітки). Висота флагштоку – близько 90 метрів. А розміри полотнища – 16 на 24 метри.

Ліна Костенко

## Вже брами літа замикає осінь...

Задощило. Захлюпало. Серпень випустив серп.  
Цвіркуни й перепілочки припинили концерт.

Чорногуз поклонився лугам і садам.  
Відлітаючи в Африку, пакував чемодан.

Де ж ти літо поділось, куди подалось?  
Осінь, ось вона, осінь! Осінь, ось вона, ось.

Осінь брами свої замикала вночі,  
погубила у небі журавлині ключі.



«Перша прикмета освіти – знати минуле і сучасне свого народу»

(Іван Франко /1856-1916/ – український письменник).



## У СВИТІ КАЗОК



*Немов різнокольорові камінці калейдоскопу, казки народів світу сплітаються в хитрому-дрі візерунки з дивних перетворень, любовних страждань і небезпечних пригод. Виявляється, французька Попелюшка має у інших країнах двійників, які теж губили черевички та завдяки цьому знаходили сімейне щастя. Змії Горинич існує не тільки в російських переказах: дракони та вогнеди-хаючі змії живуть у європейських казках. На Сході ж ці літаючі чудовиська зовсім не жажливі монстри, а добрі й мудрі істоти. Те, що придумані у різних куточках світу казки мають схожі один на одного сюжети, може здаватися дивним. Та насправді нічого надзвичайного в цьому немає. Діти усього світу потребують однакових знань про природні сили й особливості людського характеру, про походження людей, землі та небес, про добро та зло.*

*Ці прості та захоплюючі розповіді подібні, але водночас кожна з них унікальна. Наповнені колоритом свого народу, вони набувають самотньої неповторності.*

## Настух, кобра і лисиця (Іспанська казка)

Йшов чоловік дорогою і побачив під великим каменем кобру, що здихала.

Кобра теж помітила чоловіка і стала благати, аби він витяг її звідти; за це вона дасть йому все, що він забажає.



Чоловік витяг кобру з-під каменя, але вона замість винагороди сказала, що з'їсть його. Чоловік аж остовпів від такої невдячності й сказав:

– Добре, з'їси, але спершу ходімо до судді, хай розсудить нас по правді.

Вирушили вони в дорогу й

незабаром зустріли вола. Змія спитала, чи це не суддя.

Чоловік відповів, що ні, і вони пішли далі. Трохи згодом зустріли вівцю.

Змія знову спитала, чи це не суддя, і чоловік сказав, що ні.

Та ось зустрілася їм лисиця, і тоді чоловік сказав, що це суддя.

Вони розповіли їй, у чім річ. Але лисиця не захотіла відповідати, сказала, що їй спершу треба глянути, де все те сталося, аби знати, як було насправді.

Повернулися всі на те місце, і лисиця звеліла, щоб змія залізла туди, де була раніше.

Тільки-но вона це зробила, лисиця звеліла чоловікові, аби він добре придавив її каменем – знатиме, як бути невдячною.

Чоловік спитав у лисиці, скільки ж він має заплатити їй за пораду. Лисиця попросила в нього найкращих курок. Тоді чоловік пішов додому і розповів про все жінці. Жінка не дозволила брати курей – замість

них порадила взяти собаку.

Чоловік так і зробив.

Проте коли він підійшов із мішком до лисиці, вона понюхала і сказала:

– Може, це й кури, але мені вони смердять псиною.

І мерщій дременула, бо чоловік розв'язав мішок і випустив собаку. Собака погнався за лисицею.

Лисиця бігла і примовляла:  
– Хутчіше, мої ніженьки! На цьому світі самі лише пастки.

Діставшись на вершину гори, лисиця стала лизати свої лапи й примовляти:

– Ой мої лапки, як ви чудово бігли!

А потім:

– Ой мої вушка, як ви стирчали!

І тоді озвався хвіст:

– А я, моя господине?

– А ти мовчи, – grimнула на нього лисиця, – весь час мене затримував, волохатий!



## Марійка Підгірянка

### Ліс

Шумить верхами буйний ліс –  
Дуби, берези, буки.

Співає сойка, свище дрізд,  
І воркотять голубки.

Стрибає білка по верхах,  
Дітей зозуля кличе.

Вітрець шелоче в галузках,  
В ярку потік мугиче.

Цілує сонечко листки  
У ніжній, теплій ласці,

Гриби наділи шапочки  
Так само, як у казці.

## Третє полювання

Ліс. Лісова стежка. А там, де вихід з лісу – розливається молочний туман. Осінь повільно і легесенько розстеляє свої кольори. Коли у таку пору зайдете в ліс, то треба туди йти з відкритими очима. Зупинитесь на мить, щоб побачити цю красу. Перед вами березовий гай, зайдіть туди, бо саме там може й розпочатися третє полювання – збирання грибів. Погляньте, під берізкою-красунею припишк грибок – підберезник. Не поспішайте, бо десь близько має бути ще один. Це його братик. Тебе ще лише чекає сюрприз. Пройди трохи далі, де вже починається змішаний ліс, де ростуть буки. Саме тут і знайдеш білого гриба. Оце буде для тебе знахідка! І білі гриби живуть сімейками, то дивись уважно – візьмеш один, покладеш у кошик, а другий заплаче... Твій кошик поступово наповнюється. В ньому вже не лише підберезники, білі гриби, рижики, але й підосичники з черво-

ними шапочками. Білі гриби можна висушити. Взимку, коли все прикриє сніг, можна згадувати ті місця, де ти гриби знайшов, бо збирання грибів – дуже приємний відпочинок. Ходиш, блукаєш лісом, милуєшся гарною природою, знаходиш «скарби» і не усвідомлюєш собі, що відпочиваєш. Вирушайте на третє полювання!



*Ожина зазвичай сигналізує нам про те, що літо все ж таки наближається до завершення. Черно-фіолетові ягоди з терпко-солодким смаком примушують трохи засумувати за теплом, що минає, і разом з тим задуматися про нову прекрасну пору – осінь...*



*Осінь принесла гарбузи.*

Оксана Сенатович

### Біг вовчище на нас

Ти – Іванко, я – Тарас,  
Біг вовчище на нас.  
З півдороги повернув –  
Щось у лісі забув.  
Чи ватагу?  
Чи відвагу?..  
Може, бачить, що з двома  
Дуже важко воювати,  
Як сміливості нема!

**«Мисляча і працююча людина є мірою всього. Це величезне планетне явище»**

(Володимир Вернадський (1863-1945) – видатний український науковець і філософ, засновник геохімії, біогеохімії та радіогеології, вчення про біосферу, ноосферу, космізм).



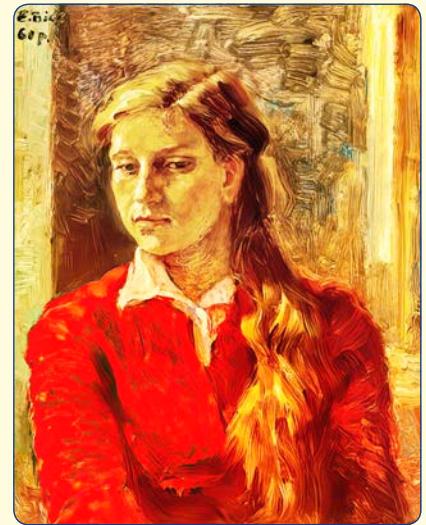
# Знайдомтесть з художником

Художниця **Єва Бісс** (1920-2005) – одна з основоположників українського образотворчого мистецтва Словаччини.

З образотворчим мистецтвом познайомилась вже у дитинстві у свого батька, але передусім у дядька Роберта Бісса.

Після закінчення Пряшівської української семінарії хотіла навчатися в Академії образотворчого мистецтва у Празі. У 1950 р. появляється можливість навчатися на відділі образотворчого мистецтва Народної академії в Празі (Українська академія пластичного мистецтва). Після трирічного навчання у проф. Івана Кулеця повертається до Пряшева, де, крім іншого, займається також образотворчим мистецтвом. Свою увагу приділяє живопису, рисунку, графіці, сценічному мистецтву, ілюстраційній та іконописній творчості.

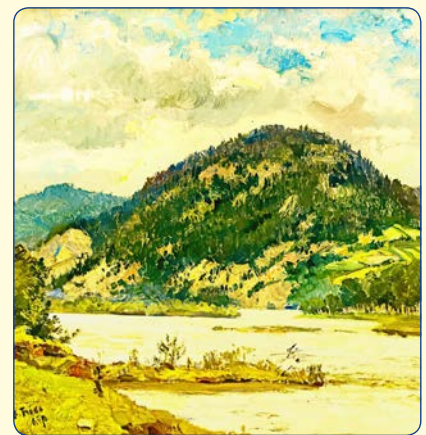
(лп)



Єва Бісс: «Сімнадцятирічна».



Єва Бісс: «Село Токаїк».



Єва Бісс: «Дунаєць».



Єва Бісс: «Натюрморт».



Єва Бісс: «Лист з війни».





## З поштової скриньки

### «Зелена хвиля» А. Качана



У серпні в Одесі відбувся книжковий фестиваль «Зелена хвиля» та вручення Корнійчуковської премії. Серед переможців і поет **Анатолій Качан**, який взяв участь у конкурсі з поетичною добіркою «Ластівчані ігри».

Як відзначив у передмові до збірки творів лауреатів голова журі Володимир Рутківський, «У номінації «Поезія для дітей» ніхто не зміг зрівнятися з живим класиком дитячої літератури, колишнім одеситом, а тепер киянином Анатолієм Качаном. До речі, він єдиний з учасників, хто – вже вкотре! – присвячує свої поезії Одесі та Причорноморському краю. Похвальна традиція патріарха поетичного цеху!».

**Редакція «Веселки» та її читачі вітають пана Анатолія з перемогою!**



Початком вересня цього року у Пряшів завітав відомий чеський цирк «Алеш», який приблизно десь навколо 1880 року заснував брат чеського художника Миколаша Алеша – Ян Алеш. За понад 140 років сім'я Алешів, так би мовити, побудувала модерне підприємство цирку, яке, звичайно, не забуває на ті найкращі традиції чеського цирку.

Анатолій Качан

### На повороті Року

Ловлять соняшники листям  
Сонячне проміння  
І ховають в золотисті  
Квіти-насінини.

Восени з того насіння  
Потече в сулію  
Запахна і неодмінно  
Сонячна олія.

Сонце в гронах винограду,  
В кавунах і динях,  
В грушах, яблуках із саду,  
В айстрах і жоржинах.

Медом сонячним бджолині  
Вулики наліті...  
Ось такі-то переміни  
Сталися за літо.

Відлетіла позавчора  
Ключниця зозуля  
І до вирію над морем  
Двері відімкнула.

Вже збирається на віче  
Птаство стоголосе.  
Скоро вже і нас покличе  
Дзвоник – з літа в осінь.



# Осінні віршики Ірини Мацко

## ДІТКИ ЙДУТЬ У ПЕРШИЙ КЛАС

Дзвонить дзвоник: Дзень-дзелень!  
Вже настав святковий день!  
Море квітів, радість в нас –  
Дітки йдуть у перший клас.

Для них школа – рідний дім,  
Як цікаво там усім –  
Вчитись, гратись, малювати,  
Світ навколо пізнавати.



Розмалюй.

## ДРУГ ІЖАЧОК

В нашому садочку  
Ростуть яблуска.  
Біля них зустрів я  
Друга Іжачка.  
Ось налив малому  
Тепле молочко  
Й дав йому додому  
Смачне яблучко.



Розмалюй.

## СОНЕЧКО І ОСІНЬ

До хатинки Осені  
Сонечко прийшло.  
Золоті й багряні  
Фарби принесло,  
Щоб розмалювати  
І ліси, й поля.  
– Глянь, в казкові шати  
Одяглась земля!

## ХТО ЦЕ?

Пливе Качечка по річці:  
– Кря, кря, кря!  
Ходить Гусочка в травичці:  
– Га, га, га!  
Сидить Котик на порозі:  
– Няв, няв, няв!  
Біжить Песик по дорозі:  
– Гав, гав, гав!  
Цокотить копитцем Коник:  
Цок, цок, цок!  
І лунає спів, як дзвоник  
Діточок.



Ірина Мацко – українська письменниця Словаччини, учасниця цьогорічного конкурсу «Зелена хвиля» в Одесі, де в категорії «Поезія для дітей/Зарубіжні автори» здобула третє місце.

## ЖИЛА У ЛІСІ БІЛОЧКА

Жила у лісі Білочка  
Горішки полюбляла.  
І восени з грибочками  
Їх залюбки збирала.

Зимом буде Білочка  
Оцим всім ласувати.  
І у своїй хатиночці  
На весноньку чекати.

## СОН

Ручки, ніжки, оченята  
Сплять давно усі малята,  
Зайченята, кошенята,  
Ведмежата і щенята.  
Спить і Місяць, сплять і Зорі,  
Сняться їм Казки чудові.



Розмалюй.





## Осіннє золото

Слова Дмитра Луценка  
Лірично  
Музика Ігоря Шамо

Ба - ря-ний лист в га - ю круж-ля, шум-лять о-та - ви  
мо-ло-до. Чо - го ж, чо-го вдяг-ла зем-ля ряс-не о-сін - не  
зо-ло - то?.. Втра-ча вга-ю вер-ба гус-та лист-ки зе-ле - но-  
ру-ни-сті. А я губ-лю яс-ні лі-та сво-є-ї ю-нос-ті. Лі

Багрянний лист в гаю кружля,  
Шумлять отави молоді.  
Чого ж, чого вдягла земля  
Рясне осіннє золото?..  
Втрача в гащ  
Верба густа  
Листки зеленоруністі.  
А я гублю  
Ясні літа  
Своєї юності.

### Приспів:

Літа на зиму повернули,  
Пливають в осінній хмурості.  
А я люблю,  
А я люблю,  
Люблю, як в юності

Пора весни до мене знов  
Не вернеться із вирію.  
Щасливих днів п'янку любов,  
Як пісню, серцем вимірю.  
Багрянний цвіт  
В гаю кружля,  
Шумлять отави молоді.  
Чого ж, чого  
Вдягла земля  
Осіннє золото?..  
Приспів.

### Приспів.



## ЗНАЙОМТЕСЬ:

з письменником

## Єва Бісс

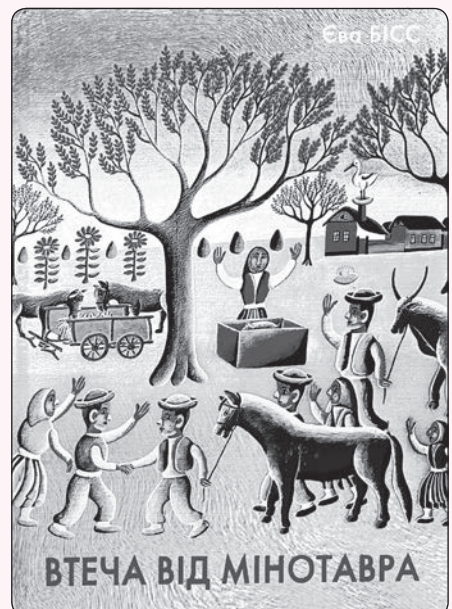


Українська письменниця **Єва Бісс** народилася 18 червня 1920 р. у селі Орябина Старолюбівнянського району. Її дитинство пройшло на Закарпатті. Після смерті батька родина переїхала у Пряшів. Тут закінчила учительську семінарію, після чого вчителювала у рідному селі. Від літа 1946 року секретарювала в Українській Народній Раді Пряшівщини і працювала на журналістській роботі.

Творчість Єви Бісс, зокрема її проза, могла б стати окрасою будь-якої літератури у світі. Це ніяке не перебільшення, але визнання місця, яке їй насправді в літературі належить.

Вона авторка п'єс: «И настала весна», «Друзья и враги», «Барліг», «Білий вовк», «Естер», які йшли на сцені Українського національного театру в Пряшеві. З прозових творів слід згадати збірки оповідань: «Сто сім модних зачісок» (1967), «Апартамент з вікном на головну вулицю» (1969). Після різного роду ідеологічних звинувачень прийшла вимушена мовчанка. Аж у 1993 році знову приходиться до свого читача збіркою оповідань «Шинок під лелечим гніздом».

Померла 28 липня 2005 року в Празі. Похована у Свиднику.



Збірка оповідань Єви Бісс «Втеча від мінотавра» вийшла у 2007 році в київському видавництві «Факт». Упорядник видання – Богдан Бойчук.



Єва Бісс

## Собача новела

(Уривок)

Моє ім'я Бурко... Обдарувавши наш собачий рід великою чуйністю й звіриною гідністю, творець заповів нам вірно триматися місця, призначеного для собак у коловороті життя. Одного дня ласкава доля привела мене до людської оселі, де я собі знайшов хазяїна і приятеля. І відтак моє серце, сповнене подивом і неспокоєм, не перестає хвилюватися за людину, прекрасну, але марнотратну істоту, яка вистрибнула з кола і, рокована на загибель, пішла сама шукати видиво свого щастя... Істоту, що так болісно й трудно знаходить свою стежу на землі.



Може, звичайному сірому писькові не личить надмірна чутливість. Навіть бога йому не гоже згадувати, та я виріс серед селян, які бога знали в обличчя і душа в душу... Між іншим, моя небіжка мати, сучка Тарка, водилася з попівським Бодриком. який доводиться мені рідним батьком, хоч про це прямих свідків немає ... То їй, небіжці, я завдячую найбільше на світі.

Звісно, в моєї мами родовідної грамоти не було, але такої самовідданої, як вона, неньки, навіть у людей рідко

буває. Про сучку Тарку згадує й місцева хроніка на дев'яносто дев'ятій сторінці. Записує її наш старий куратор Сливка, що вже двічі побував за океаном і, крім того, що там навчився грамоті, привіз додому живу черепашку, яка віщує погоду.

Коли мій хазяїн на новий рік підніс кураторові кабанячу ковбасу, то старий почаствував його кактусовим вином і, здівши америцькі окуляри, почав читати з хроніки чудесні й неоковирні події . . . Слухаючи Сливку, мій хазяїн легенько лоскотав мене за вухом і всміхався ...

«...21 мая під нотарський ганок хтоськай підшмарил дрібніцького хлопчика. Поедні кажуть, же то Ганька, служниця, што в них коліскай была. підшмарила. і же вно від молодого пана, што вчаться на фішкаля в Братиславі, а інші повідають, же то од панічиного брата, які минулого року приїхали до нас на вадаску. Понеже ниhto правду не вивідал. хлопчика мусили одвести до леленцю ...

...Того самого дня їхал газда Джупин на ярмарк до вароша. Та ші ані за нову вikerу не доїхал. як збачил, же на дні в возі сховалася його сучка Тарка. Доки они доїхали до вароша, Тарка вкотилася штирми сивенькими псичатами...Одне щеня їй газда зохабил. а трое підшмарил своєму вароському кумові під стодолу...З Тарком іші того вечера ся вернул додому ... Та на другий день газда не міг начудуватися: як вошел до стайні, нашол мертву Тарку зо штирми живьими псичатами. А до вароша од нас п'ять кілометрів буде...»

Ось яка в мене була матір!

Кажуть люди, що вона любила не тільки своїх щенят, але і свого хазяїна: всі думки читала із його очей...

Я також умію із очей читати. Там написано усе. Навіть й те, чоґо в жодній хроніці не знайдеш! Яких я тільки не бачив очей ... Є очі каламутні, як ріка після зливи. В них правди немає, бо добро і зло там позливалосся до купи ... Є очі черв'ячі, що вічно плазують у чужих ніг та порогів. То очі рабів, що бояться підвести зір: гадають, що від правди можна осліпнути... Бувають і люті, неспокійні очі, які нічоґо гарного навколо не помічають, все тільки свого вороґа вишукують... Бачив я й нерухомі, наче в гада, очі, від погляду яких вмирають квіти й надії. Відвернися швидко, аби тебе не побачили!.. Найогіднішими бувають, однак, очі підступних людей, що вдають невинність, а в дійсності шукають камінь, щоб влучити в найболючіше місце . . .

...Та є очі, найкращі на світі очі! Вони – як дві криниці, в яких відбилосся сяйво ясноґо неба. Ці очі випромінюють силу, від якої все навколо ликує і набуває глибокого значення ... Це очі тих немало, чи мало людей, що їх носила під серцем чутлива й ласкава мати.



Розмалюй.



## Оригінальний перекус

**Сендвіч** – одне з небагатьох страв, які можна готувати на сніданок, обід і вечерю. Їх зручно брати для перекусу на роботі чи в школі.

Цю випічку можна начиняти яйцем, овочами, зеленню, м'ясом чи рибою. І це тільки варіанти несолодкої начинки. На десерт можна зробити крем із фруктами та ягодами.

Ось один із універсальних рецептів сендвіча з куркою.

### Інгредієнти:

Круасан – 3 шт.

Філе куряче – 150 г

Помідор – 0,5 шт.

Бринза або сир моцарелла

### Приготування:

Круасани розрізати навпіл.

Куряче філе нарізати довгими шматками.

Плоскою стороною кухонного молотка відбити курку. Посипати спеціями і помастити олією. Курку обсмажити з двох сторін на сухій сковороді 5 хв.

Бринзу та помідори нарізати слайсами.

Круасан помастити майонезом. Покласти салатне листя, куряче філе, помідори і сир.

Накрити другою половиною круасана.



Ліна Костенко

## Чародійне слово

Хлоп'я у полі стежкою прошкує.  
Метелик білий в маки залетів.  
Чорненький котик в снопиках мишкує,  
вони такі під сонцем золоті.

Він ловить шурхіт, шелест, шарудіння,  
хапає снопик лапками двома.  
А миша знає слово чародійне,  
і він її ніколи не спійма.



Микола Петренко

## Дідові вуса

В житі стежка вузька  
В зелен-царство скаче.  
Тягнуться до колоска  
Рученькі дитячі.

Молоденькі остюки  
Гладжу й не боюся,  
Так, немов ці колоски –  
Дідусеві вуса.

Прощай літо.



Ліна Костенко

## Осінні хмари, сірі, як слони

Великі хмари холодом нагусли.  
Червоне листя падає в гаю.  
Летять у вирій дуже дикі гуси,  
А я слонам привіт передаю.





Знайди правильну дорогу.

Ігор Павлюк

## Нашому лісові

Слухаю зелене серце лісу  
Пальцями, терпкими від ожин,  
Як в дитинстві колискову пісню  
Чи як шум юнацьких іменин.

Зве гостей завжди мені сорока,  
Років накує зозуленя,  
А лисиця вересневим боком  
Закриває спеку мого дня.

Ще тоді, коли траву в покоси  
З братом клав під ноги літніх злив,  
У столітніх, ще казкових, соснах  
Власним серцем, мабуть, заблудив.

Тож тепер, як виходець з Полісся,  
Кожному віддати я б хотів  
Найдобрішу, найщирішу пісню  
Із відерцем ягід і грибів.

Олена Гешко

## Їжачок

Я гуляв стежинкою  
Бережком Дністра,  
Щось мені билинкою  
Шепнула трава.

Вушко нашорошилось –  
Он там у кущах  
Щось заворушилося  
Все у колючках.

Підійшов тихесенько,  
Нахилився вмить,  
Доторкнувся ручкою –  
Ой, як же болить!

Їжачок колючками  
В м'яч згорнувсь чимдуж,  
Ніби промовляє він:  
«Ти мене не руш!

В мене є хатиночка  
Там біля Дністра,  
Там мої маляточка,  
Там моя сім'я.»

Знову подивився я  
На отой клубок, –  
Що ж, нехай прямує  
До своїх діток.

Я ще погуляю  
Тут у холодку,  
Пісню поспіваю  
Про нашу ріку.



**KULT  
MINOR**

s.r.o., Prešov. Tlač Grafotlač s.r.o., Prešov. Rozširuje a objednávky na predplatné prijíma redakcia. Realizované s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín. Cena jedného čísla 0,13 €. Rukopisy a ilustrácie nevraciamе. EV 3302/9.

„VESELKA“ – časopis pre deti. Ročník 68, vychádza 10x ročne. Vydáva Zväz Rusínov-Ukrajincov SR, IČO 00 177 725. Adresa redakcie: 081 08 Prešov, ul. Janka Borodáča č. 5. Šéfredaktor Ivan Jackanin. Počítačová sadzba NITECH

«ВЕСЕЛКА» – журнал для дітей. Союз русинів-українців СР. Адреса редакції: 081 08 Пряшів, вул. Янка Бородача, 5. Головний редактор Іван Яцканін. Комп'ютерний набір NITECH s.r.o., Пряшів, тел./факс: 051/7725061. Друкує Grafotlač, Пряшів. Ціна окремого номера – 0,13 €. Рукописи та ілюстрації не повертаються. EV 3302/9.